

[Poul Hansen (Kalundborg).]

Heroverfor stiller jeg 11 typiske borgerligt styrede kommuner, nemlig Frederiksberg, Gentofte, Viborg, Herning, Hillerød, Skagen, Lemvig, Ringkøbing, Frederikssund, Nexø og Præstø. Disse kommuner har ialt 265 000 indbyggere, og de samlede driftsudgifter var i 1947—48 80 mill. kr., altså også her godt 300 kr. pr. indbygger. Her kan der altså ikke findes noget argument til støtte for påstanden om det dyre socialdemokratiske styre. Skatteprocenten i de 11 kommuner var i 1948—49 gennemsnitlig 7,9, altså $\frac{1}{2}$ pct. lavere end i de socialdemokratiske kommuner, men det skyldes simpelthen den forskel i struktur, der sædvanligvis er på konservativt og socialdemokratisk styrede kommuner, og som bl. a. har den virkning, at de gennemsnitlige indkomster er større og de sociale udgifter mindre i de konservative kommuner. Den ringe forskel i skatteprocenten er derfor intet bevis på socialdemokratisk flothed, tværtimod.

Man fik af agitationen det indtryk, at ikke mindst administrationsomkostningerne skulle ligge på et højt niveau i de socialdemokratiske kommuner. Hvad siger nu de to opgørelser, jeg nævnte, herom? I de 23 kommuner, de socialdemokratiske, udgør administrationsomkostningerne 7,8 pct. af de samlede driftsudgifter, i de 11 andre kommuner 10,0 pct. Udregnet pr. indbygger bliver det 24 kr. i de socialdemokratiske og 30 kr. i de borgerlige kommuner. I begge grupper svinger det, i den første fra 18 kr. i Svendborg, 19 kr. i Aalborg, Odense og Horsens til 33 kr. i Frederiksværk, og i den anden fra 14 kr. i Ringkøbing, byen med den billige borgmester, til 41 kr. i Gentofte, hvormed jeg dog ikke vil sige, at det er kommunen med den dyre borgmester. Heller ikke i disse tal henter agitationen nogen som helst reel støtte.

Og hvorledes har det været i rigsdagen? Alle de udgiftslove, som er vedtaget i denne og forrige rigsdagssamling, har de konservative stemt for — rub og stub — med undtagelse af en eneste, ulykkesforsikringsloven. De love, venstre er gået imod, kan tælles på en hånd. De to partier har medansvaret for alle de udgifter, som gør skatterne nødvendige, og de har da også stemt for alle skattelove uden undtagelse. Der opkræves ikke een øre i statskat eller forbrugsafgifter, uden at de herrer i venstre og det konservative folkeparti har medansvaret derfor. Kun een skat har de konservative ikke stemt for — og det var, fordi den var for lille: brugsforeningsskatten. Nu er jeg spændt på at se, om der er udgifter

på den finanslov, vi snart skal vedtage, som de to partier vil gå imod. Navnlige er jeg spændt på, om det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts navnkundige Humlebæk-tale har afsat virkninger i retning af forslag om 5 pct.s besparelser på alle departementers og direktoraters budgetter.

Holder vi os til det, der foreligger, burde teksten på plakaten og på tændstikkartonerne have haft en tilføjelse: Se på skattebilletten og stem så konservativt — for de konservative har stemt for hver øre, De betaler i skat! Det eneste lille beskedne figenblad, hvormed de konservative kan forsøge at skjule deres nøgenhed, er det fiffige forslag i Københavns borgerrepræsentation om at nedsætte skatten med 5 pct. af grundbeløbet. Det er det eneste lille, bitte figenblad!

Vender vi os derefter mod fremtiden, må een ting i hvert fald ligge klart: der kan ikke blive skattelettelser, uden at det offentlige formindsker sine udgifter. Den, der vil foreslå skattnedsættelse, må derfor først anvise, hvor der kan skæres ned på udgifterne, og hvor han vil gøre det. De samlede offentlige udgifter løb i 1949 op til næsten 4 milliarder kr., når man medregner hele socialforsikringen, herunder også de forsikredes egen kontingent- og præmiebetaling. Jeg indrømmer, at det er et stort beløb, og det er fristende at sige: der må kunne spares 5 pct. Men en sådan almindelig bemærkning klarer ikke sagen. De herrer, der bar fremgangen hjem den 7. og 14. marts, må give ren besked, inden sejrpalmer visner. Vi må have at vide: hvor skal der spares?

De sociale udgifter løber op i ca. 1 140 mill. kr. Er det her, der skal skæres ned — på aldersrente, sygehjælp, arbejdsløshedsunderstøttelse eller hvor?

Medicinalvæsenet koster 270 mill. kr. Skal det gøres ringere? Justitsvæsenet og politiet koster 170 mill. kr. Vil man stille forslag om besparelser her?

De militære budgetter omfatter på finanslovsforslaget ca. 350 mill. kr. Har man i venstre og det konservative folkeparti den opfattelse, at besparelser er mulige på dette område, hvis Danmark skal opfylde de forpligtelser, disse partier selv har stemt for?

De offentlige administrationsudgifter beløber sig til rundt 240 mill. kr. Umiddelbart er det et stort beløb, men set i forhold til de samlede offentlige udgifter er det ikke urimeligt. Jeg tror ikke, det private erhvervsliv administrerer billigere. Men selvom der kunne spares 10 eller 20 pct. — svarer det